

מסכת פאה

פרק ו

א. בית שמאי אומרים, הבקר לעניים, הבקר. ובית הלל אומרים, אינו הבקר, עד שיפקר אף לעשירים, כשמטה. כל עמרי השדה של קב קב ואחד של ארבעת קבין ושכחו, בית שמאי אומרים, אינו שכחה. ובית הלל אומרים, שכחה:

ב. העמר שהוא סמוך לגפה ולגדיש, לבקר ולכלים, ושכחו, בית שמאי אומרים, אינו שכחה. ובית הלל אומרים, שכחה:

ג. ראשי שורות, העמר שפגדו מוכיח. העמר שהחזיק בו להוליכו אל העיר, ושכחו, מודים שאינו שכחה:

ד. ואלו הן ראשי שורות. שנים שהתחילו מאמצע השורה, זה פגיו לצפון וזה פגיו לדרום, ושכחו לפניהם ולאחריהם, את שלפניהם שכחה, ואת שלאחריהם אינו שכחה. יחיד שהתחיל מראש השורה, ושכח לפגיו ולאחריו, שלפגיו אינו שכחה,

וְשִׁלְאֲחָרָיו שְׂכָחָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בָּבֶל תָּשׁוּב (דברים כד). זֶה הַכֶּלֶל,
כָּל שֶׁהוּא בָּבֶל תָּשׁוּב, שְׂכָחָה. וְשִׁאֲיוֹ בָּבֶל תָּשׁוּב, אֵינוֹ שְׂכָחָה:

ה. שְׁנֵי עֲמָרִים, שְׂכָחָה, וְשִׁלְשָׁה אֵינֶן שְׂכָחָה. שְׁנֵי צְבוּרֵי זִיתִים
וְחֲרוּבִין, שְׂכָחָה, וְשִׁלְשָׁה אֵינֶן שְׂכָחָה. שְׁנֵי הוֹצִינִי פֶשֶׁתוֹ, שְׂכָחָה,
וְשִׁלְשָׁה אֵינֶן שְׂכָחָה. שְׁנֵי גִרְגָּרִים, פָּרֹט, וְשִׁלְשָׁה אֵינֶן פָּרֹט. שְׁנֵי
שִׁבְלִים, לָקוּט, וְשִׁלְשָׁה אֵינֶן לָקוּט. אֵלּוּ כְּדַבְּרֵי בֵּית הַלֵּל. וְעַל כֵּן
בֵּית שִׁמְאֵי אֹמְרִים, שִׁלְשָׁה, לְעֲנִיִּים, וְאַרְבָּעָה, לְבַעַל הַבֵּית:

ו. הָעֶמֶר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סָאתִים, וְשִׁכְחוּ, אֵינוֹ שְׂכָחָה. שְׁנֵי עֲמָרִים וּבָהֶם
סָאתִים, רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, לְבַעַל הַבֵּית. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, לְעֲנִיִּים.
אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, וְכִי מֵרַב הָעֶמֶר יִפִּי כַח שֶׁל בַּעַל הַבֵּית אוֹ
הוֹרֵעַ כָּחוֹ. אָמְרוּ לוֹ, יִפִּי כָחוֹ. אָמַר לָהֶם, וּמָה אִם בְּזִמָּן שֶׁהוּא עֹמֵר
אֶחָד וּבּוֹ סָאתִים וְשִׁכְחוּ, אֵינוֹ שְׂכָחָה, שְׁנֵי עֲמָרִים וּבָהֶם סָאתִים,
אֵינוֹ דִּין שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׂכָחָה. אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אִם אֲמַרְתָּ בְּעֶמֶר אֶחָד
שֶׁהוּא כְּגִדִּישׁ, תֹּאמַר בְּשְׁנֵי עֲמָרִים שֶׁהֵן כְּכַרִּיכוֹת:

ז. קָמָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ סָאתִים, וְשִׁכְחָה, אֵינָה שְׂכָחָה. אֵין בָּהּ סָאתִים,
אָבֵל הִיא רְאוּיָה לַעֲשׂוֹת סָאתִים, אֲפִלּוּ הִיא שֶׁל טוֹפֶת, רוֹאִין אוֹתָהּ
כִּאֲלוּ הִיא עֲנֻהָ שֶׁל שְׁעוֹרִים:

ח. הקָמָה מַצֵּלֶת אֶת הָעֶמֶר וְאֶת הַקָּמָה. הָעֶמֶר אֵינוֹ מַצִּיל לֹא אֶת הָעֶמֶר וְלֹא אֶת הַקָּמָה. אֵיזוֹ הִיא קָמָה שֶׁהִיא מַצֵּלֶת אֶת הָעֶמֶר, כָּל שְׂאִינָה שִׁכְחָה אֶפְלוֹ קָלַח אֶחָד:

ט. סָאָה תְּבוּאָה עֲקוּרָה וְסָאָה שְׂאִינָה עֲקוּרָה, וְכֵן בָּאֵילָן, וְהַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, אֵינָן מִצְטָרְפִין לְסֵאתֵימ, אֲלֹא שֶׁל עֲנִיִּים הֵם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם בָּאת רְשׁוּת הָעֲנִי בְּאֶמְצֵעַ, אֵינָן מִצְטָרְפִין, וְאִם לֹא, הֲרִי אֵלּוֹ מִצְטָרְפִין:

י. תְּבוּאָה שֶׁנִּתְּנָה לְשִׁחַת אוֹ לְאַלְמָה, וְכֵן בְּאַגְדֵי הַשּׁוֹם, וְאַגְדוֹת הַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, אֵין לָהֶן שִׁכְחָה. וְכָל הַטְּמוּנִים בְּאֶרֶץ, כְּגוֹן הַלּוּף וְהַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין לָהֶם שִׁכְחָה. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, יֵשׁ לָהֶם שִׁכְחָה:

יא. הַקּוֹצֵר בְּלֵילָה וְהַמְעֵמֵר וְהַסּוֹמֵא, יֵשׁ לָהֶם שִׁכְחָה. וְאִם הָיָה מִתְכוּן לְטַל אֶת הַגֶּס הַגֶּס, אֵין לוֹ שִׁכְחָה. אִם אָמַר, הֲרִי אֲנִי קוֹצֵר עַל מִנֵּת מֵה שְׂאֵנִי שׁוֹכַח אֲנִי אֶטֶל, יֵשׁ לוֹ שִׁכְחָה: